

РЕШЕНИЕ

№ 569

гр. Ямбол, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е.Г.А.В.

като разглежда докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20232330100755 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, предявена от «Тоши Транс» ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. Ямбол, против ЗК«Лев Инс» АД, със седалище и адрес на управление в гр. София, с която се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 10 264,80 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в следствие на увреждане по ремарке с ДК№ *** получени при ПТП, настъпило на *** г., ведно със законна лихва в размер на 476, 17 лв., считано от датата на непозволеното увреждане – *** г., до завеждането на исковата молба- 23.03.2023 г., в едно смораторна лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

Ищцовото дружество твърди, че е собственик на товарен автомобил марка «***» с рег. Номер ***. На *** г. посочения товарен автомобил бил управляван от Д. Р. по магистрала *** «***», градски окръг В., М. област. На *** км. Същия поради неспазване на дистанция предизвиква ПТП с движещия се пред него товарен автомобил марка «***» с рег. номер ***, управляван от Ф. Ф., като се удря в задната часх на прикаченото към него хладилно ремарке с рег. номер ***. По последното били причинени имуществени вреди. На виновния водач на ПТП който извършил административно нарушение, нарушавайки чл.15, ал.1 Кодекса на РФ, било издадено от компетентните органи постановление и му била наложена глоба в размер на 1500 рубли, на основания чл.28.6, чл.29.9 и чл.29.10 от кодекса. Настъпването на ПТП било удостоверено с протокол за административно нарушение от *** г. Към момента на настъпването на ПТП-то товарния автомобил управляван от водача Д. Р. имал сключена ГО на автомобилистите при ответното застрахователно дружество ЗК“Лев Инс“ АД, като при тях била заведена щета. На 25.01.2022 г. ответното застрахователно дружество отказало плащане на обезщетение, като посоченото товарено ремарке било

ремонтирано за сметка на ищцовото дружество.

Иска се уважаване на предявените искове и присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В депозирания в срок отговор ответникът, чрез пълномощник адвокат оспорва изцяло исковата претенция по основание и размер. Твърди се, че по образуваната при застрахователна щета бил постановен отказ, който бил правилен. При преглеждане на материалите било установено, че по ликвидационната преписка липсвал оригинал на двустранен констативен протокол за ПТП, като такъв не бил представен и в настоящото дело. Също така и двете МПС били собственост на ищцовото дружество и в тази връзка не следвало да бъде ангажирана и за застрахователя не било налице основание за плащане. Също така било подадено молба за прераглеждане/възражение което било разгледано от застрахователя, след което отказът бил потвърден. Твърди се, че на самостоятелно основание се оспорват настъпването на твърдените факти и обстоятелства, въз основа на които да са настъпили вредите на ищеца, като основанието на претенцията не била надлежно установена, като представените документи не били достатъчни за установяване на обстоятелства, при които да се бил осъществил транспортния инцидент. Оспорват се и твърденията за настъпил риск, покрит по застрахователния договор- полица. Оспорва се механизма за настъпване на процесното ПТП, оспорва се застрахователното събитие и твърденията за настъпили в причинно-следствена връзка с механизма на транспортния инцидент имуществени вреди, какохсе оспорва и твърдението за настъпване на такива вреди, които да обосновели размера на исковата претенция. Предявения иск се оспорва и по размер, като същия бил предявен в завишен размер и не отговарял на действително претърпените вреди. Оспорва се изцяло и иска за присъждане на лихви, като неоснователен. Прави се възражение за недължимост на адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на ищеца, като не били представени доказателства за направени такива. Иска се отхвърляне на исковете, като неоснователни и недоказани.

В съдебно заседание ищецът се представлява от пълномощник адвокат, чрез който поддържа исковата молба, сочи доказателства и моли за уважаване на исковете ,като основателен и доказан.

В съдебно заседание ответника не се явява и не се представлява. С писмена молба не възразяват по хода на делото, поддържат отговора на исковата молба и оспорват същата, сочат доказателства и молят за отхвърляне на исковете, като неоснователни и недоказани.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

По делото с исковата молба са представени и приети превод на приложение от *** г. в 15ч. и 30 мин. с място на ПТП *** магистрала *** „****“, 1. Водач на МПС Р. Д. М. от гр. В., Р. Б. нарушил чл.12, чл.15, ал.1 Кодекса на РФ за административни нарушения, като на управляваното от него превозно средство „****“ с държавен регистрационен номер *** , принадлежащо на Тоши Транс Б., като в резултат на ПТП било повредено- преден капак, кабина, крилата на предните врати, счупено предно стъкло, преден ляв фар и преден десен фар. На водач на МПС 2 Ф. Ф. Б. от Б. , А., Б. с превозно средство *** с държавен регистрационен номер *** принадлежащо на Тоши

Транс, като в резултат на ПТП било повредено- задната част на каросерията, като двамата водачи 1 и 2 били запознати с повредите и съгласни. Представени са и препис от постановление по дело за административно нарушение от *** г. на М. област, градски окръг В., при *** км. от магистрала *** „***“, длъжностните лица от полицията, след като разгледали обстоятелствата, при които било извършено административното нарушение, установили, че гражданина Д. М. Р. от Р. Б., с месторабота Тоши Транс ЕООД, на длъжност водач на МПС, управлявайки превозно средство *** *** на 08.210.2022 г. в 15.30 ч. на МО го В. *** *** *** *** ПОО бил избрал такава дистанция от товарния автомобил *** рег.№ *** с п/п ***, управляван от водача Ф. Ф.Б, която не било позволила да бъде избегнат сблъсък на МПК, т.е. бил извършил административно нарушение, предвидено в чл.15, ал.1 Кодекса на РФ за административни нарушения на законите на субектите на РФ, предвиждащ административна отговорност за извършеното административно нарушение/ основания за прекратяване на производството по делото. С оглед на гореизложеното и на основание чл. 28.6, чл.29.9 и чл.29.10 от КРФ за административни нарушения било постановено налагане на административно наказание глоба в размер на 1500 рубли. Представено е и свидетелство за регистрация част I за полуремарке с рег. номер *** собственост на ищцовото дружество, „ГО“ на автомобилистите за товарен автомобил *** с рег. № *** от 00:00 ч. на 29.10.2021 г. до 28.10.2022 г. 23: 59 ч., удостоверение издадено от ИА „Автомобилна администрация“, че полуремарке *** собственост на Тоши транс ЕООД било преминало периодичен преглед за проверка на техническа изправност на 17.06.2022 г., като валидността на техническия преглед бил до 17.12.2022 г., застрахователна полица за посоченото полуремарке с рег. номер *** с валидност от 0:00 ч. на 05.12.2021 г. до 23:59:59 на 04.12.2022 г., описания на застрахователно събитие, опис- заключение по щета. С писмо от 25.01.2023 г. адресирано до ищцовото дружество, ответното застрахователно дружество ги уведомява, че по образуваната щета и по искането им за изплащане на застрахователно обезщетение не било основание за изплащане на такова. Представена е и фактура от 16.12.2022 г. за сумата от 10264, 80 лв. с ДДС за ремонта на посоченото полуремарке. Приети са и като писмени доказателства представените от ищцовото дружество писмени документи, а именно: ЧМР товарителница за превоз от Д. до М. на *** г. по инвойс /фактура/ *****, *** г., ЧМР товарителница за превоз от Д. до М. на *** г. по проформа инвойс /проформа фактура/ *****D.4D/*** г., и двете за транспортна композиция с рег. номера - за влекача *** и за ремаркетото ***, ЧМР товарителница за превоз от Р. до М. на 30.09.2022 г. по инвойс /фактура/ *** г. с транспортна композиция с рег. номера - за влекача *** и за ремаркетото, пътен лист № *** за товарен автомобил *** с рег. номер ***, с водач Ф. Ф., с време на излизане от гаража – 30.09.2022 г. и време на прибиране в гаража 24.10.2022 г., пътен лист №*** за товарен автомобил *** с рег. номера - за влекача *** и за ремаркетото *** с водач Д. Р., с

време на излизане от гаража – *** г. и време на прибиране в гаража – 09.11.2022 г., заявка за превоз № *** от Р. до М., заявка за превоз № *** от Д. до М..

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпита на свидетеля Д. М. Р., без родство със страните. Същия заявява, че миналата година, около 08 или 10 октомври, управлявал товарен автомобил, марка „***“. Тогава работел към фирма „Тоши Транс“ ЕООД. Инцидента се бил случил в Р. преди В.. Града бил на около 4 км от произшествието, където се ударил, като от пресечката излязъл автомобил. Предния който се движил пред него го видял и рязко спрял, като той не можал да спра и се ударил в ремаркетото на движещия се преди него автомобил, като се забавил със спирането. Движел се със скорост около 70-75 км/ч., времето било слънчево, било асфалтово покритие на пътя и отстрани бил пясък. Ремаркетото, в което се ударил било хладилно. Органи на полицията отишли на мястото на ПТП и съставили протокол. На него не му съставили акт, само протокол. На ремаркетото задните врати били изкривени, броня и стопове, където се държали стоповете на гредата. Той имал също повреди - предно стъкло било счупено, маската била разбита, водната помпа, радиатора, като фаровете били счупени. Автомобилът, в който се ударил, също бил собственост на фирмата, в която работя и той, на „Тоши Транс“ ЕООД. Те карали един зад друг на разстояние около 100 метра. Към момента удареното ремарке било отремонтирано. Мисля, че всички автомобили на „Тоши Транс“ ЕООД били застраховани в това застрахователно дружество – ЗК „Лев Инс“. Не можел да каже дали застрахователното дружество изплати нещо.

За установяване механизма за настъпването на процесното ПТП, какви са причините за настъпването му, какви вреди/ щети са настъпили по товарното ремарке и кои елементи били увредени, каква и тяхната пазарна стойност за поправката на увредените елементи/ части и извършеният ремонт на частите/елементите на процесното ремарке в причинно-следствена връзка ли са с настъпилите увреди вследствие на процесния инцидент, по делото бе изслушана автотехническа експертиза, извършена от влище инж. М. Г. М., чието заключение не е оспорено от страните и съдът кредитира изцяло, намирайки го за обективно и компетентно.

От заключението е установено, че *** г. около 15.30 ч., по магистрала *** „***“, окръг В., М. област се движели две товарни композиции (влекач с полуремарке), като първата композиция била съставена от влекач *** FX, рег. № *** и прикачено полуремарке *** , рег. № *** , с водач Ф. Ф. и втора композиция съставена от влекач *** FX, рег. № *** и прикачено хладилно полуремарке с рег. № *** с водач Д. Р.. В процеса на движение, траекторията на първата композиция, внезапно пред влекача косо пресича лек автомобил, подходил от лента в дясно от траекторията на движение на композицията, осъществявайки ляв завой/ обратен завой. С това си действие (неустановения лек автомобил) създал преграда/ препятствие за движението на

композицията и водачът ѝ адекватно реагирал на аварийно спиране, като по този начин предотвратил евентуален челен сблъсък. В момента на създалата се аварийна ситуация, зад композицията се движил попътно втората композиция. В предвид „скъсената“ дистанция или закъснялата реакция на водача на тази т.к. настъпил сблъсък между челните състави на влакчах ***, с рег. № *** и задните състави на хладилното полуремарке ***, рег. № ***. Последицата от настъпилото ПТП били материални щети по влакача и полуремаркетото, контактували в момента на ПТП. Предпоставките за създаване на аварийната ситуация била „поведението“ на неизвестния лек автомобил, предприел внезапно пресичане на траекторията на движение на първата композиция, което принудило водача ѝ да реагира за аварийно спиране. Причината за увреждането / щетите по двете ППС (челни състави на влакчах и задни такива на полуремарке) Можели да бъдат две : - попътната дистанция между двете композиции, несъобразена с наличните постъпателни скорости; закъснялата реакция за спиране от страна на водача на втората композиция.

Причинените щети по съставите на полуремаркетото били описани от представителите на застрахователната компания в опис- заключение от 09.11.2022 г. За възстановяването на хладилното полуремарке щели да бъдат необходими да се подменят определени елементи и състави, както и да се осъществели посочените ремонтно- възстановителни дейности. Средната стойност на щетата на полуремарке ***, с рег. № ***, последица от настъпилото ПТП била 7 783,00 лв. Описаният механизъм за настъпването на произшествието еднозначно определяло, че всички щети по задните състави на хладилното ремарке били в причинно- следствена връзка от сблъсъка на двете товарни композиции.

На въпроси на пълномощника на ищцовото дружество в. лице отговори, че причините за разликата в цената била по-малките сервизни часове за работа, като втората причина била, че при определяне на нормовремената за възстановяване на определени детайли, както и количеството вградени консумативи, респ. боя, материали се бил позовавал на Наредба № 24, касаеща най-вече нормовремената за възстановяване, като от там идвали определени разлики.

Заклучението на в. лице не е оспорено от страните и съдът кредитира изцяло, намирайки го за обективно и компетентно.

При тази фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 Кодекса на застраховането /КЗ/.

Правната норма, регламентирана в чл. 432, ал. 1 КЗ, урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото делинквентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка “Гражданска

отговорност”, обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните две групи материални предпоставки /юридически факта/: 1/ застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования и 2/ наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка “Гражданска отговорност” между делинквента и ответника - застраховател.

В случая между страните не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП- *** г., по силата на което ответното застрахователно дружество е поело задължение да обезщети вредите при използването на застрахования автомобил трети лица. При така приета фактическа обстановка, установена от събрания по делото доказателствен материал, съдът намира, че са налице условията за ангажиране отговорността на ответното застрахователно дружество по предявения срещу него иск с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ, с която норма е регламентирано, че увреденото лице, спрямо което застрахования е отговорен, има право да иска обезщетение пряко от застрахователя по застраховка „ГО“ за заплащане на обезщетение. В тази връзка следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 ЗЗД пораждащ основание за отговорност на прекия причинител- застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди. В тази връзка няма данни и не се твърди, че има образувано наказателно производство срещу виновния водач и няма постановена присъда, която да е задължителна на основание чл.300 ГПК за гражданския съд, то относно това дали е извършено деяние, неговата противоправност и виновността на дееца, следват да бъдат установени в хода на процеса. От назначената по делото съдебно автотехническа експертиза се установява механизма на процесното ПТП, а именно на *** г. около 15.30 ч., по магистрала *** „****“, окръг В., М. област се движели две товарни композиции (влекач с полуремарке), като първата композиция била съставена от влекач *** FX, рег. № *** и прикачено полуремарке ***, рег. № ***, с водач Ф. Ф. и втора композиция съставена от влекач *** FX, рег. № *** и прикачено хладилно полуремарке с рег. № *** с водач Д. Р.. В процеса на движение, траекторията на първата композиция, внезапно пред влекача косо пресича лек автомобил, подходил от лента в дясно от траекторията на движение на композицията, осъществявайки ляв завой/ обратен завой. С това си действие (неустановения лек автомобил) създал преграда/ препятствие за движението на композицията и водачът ѝ адекватно реагирал на аварийно спиране, като по този начин предотвратил евентуален челен сблъсък. В момента на създалата се аварийна ситуация, зад композицията се движил попътно втората композиция. В предвид „скъсената“ дистанция или закъснялата реакция на водача на тази т.к.

настъпил сблъсък между челните състави на влакчак ***, с рег. № *** и задните състави на хладилното полуремарке ***, рег. № ***. Последницата от настъпилото ПТП били материални щети по влакача и полуремаркетото, контактували в момента на ПТП. Предпоставките за създаване на аварийната ситуация била „поведението“ на неизвестния лек автомобил, предприел внезапно пресичане на траекторията на движение на първата композиция, което принудило водача ѝ да реагира за аварийно спиране. Причината за увреждането / щетите по двете ППС (челни състави на влакчак и задни такива на полуремарке) Можели да бъдат две : - попятната дистанция между двете композиции, несъобразена с наличните постъпателни скорости; закъснялата реакция за спиране от страна на водача на втората композиция.

В тази връзка се налага извода, че вина за настъпилото ПТП е изцяло на водача на втората композиция, а именно с водач Д. Р., за който е съществувала възможност да избегне настъпването на ПТП, като осигури по-голяма попятната дистанция между двете композиции, като същата бъде съобразена с наличните постъпателни скорости; и да реагира адекватно и по-бързо с уредите за спиране на товарния автомобил влакчак.

Налице е и последната предпоставка за уважаване на предявените искове, а именно причинно следствената връзка между процесното ПТП и получените имуществени вреди. Вещото лице по съдебно- автотехническата експертиза установява, че в резултат на настъпилото ПТП по полуремарке *** с рег. № *** са причинени щети в размер на 7783,00 лв., като описаният механизъм на настъпването на произшествието еднозначно определяло, че всички задни състави на хладилното ремарке били в причинно- следствена връзка от сблъсъка на двете товарни композиции. Поради това съдът приема, че деянието на водача на втората композиция съставена от влакчак *** FX, рег. № *** и прикачено хладилно полуремарке с рег. № *** с водач Д. Р., осъществява всички признаци (от обективна и субективна страна) на деликтния състав на чл.45 ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка „ГО“ на автомобилистите, на основание чл.432, ал.1 КЗ следва да бъде ангажирана, като предявените искове за имуществени вреди се явяват доказани по основание.

Съдът не споделя възраженията на ответното застрахователно дружество, че не следва да се ангажира неговата отговорност и не било налице основание за изплащане на застрахователно обезщетение с оглед на това, че и двете товарни МПС били собственост на ищцовото дружество. В тази насока следва да се отбележи, че за да се ангажира отговорността на застрахователя по този текст от закона е необходимо да се установят законовите предпоставки за това, а именно: сключен договор за застраховка "гражданска отговорност" със застрахования, както и причинени от застрахования на трети лица имуществени и неимуществени вреди, като установяването на отношенията по извършения деликт има преюдициално значение по отношение на иска по чл. 432,

ал.1 КЗ. Безспорно по делото е, че е налице валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка "гражданска отговорност" между собственика на влекач *** FX, рег. № *** и прикачено хладилно полуремарке с рег. № *** с водач Д. Р., в резултат на чиито действия е настъпило ПТП, и ответното застрахователно дружество ЗК“Лев Инс“ АД, по полица № BG/22/121002822847 от 28.09.2021 г. със срок на действие от 29.10.2021 г. до 28.10.2022 г. Съгласно чл.429, ал.1 КЗ с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Предвид на това, застраховката по цитираната застрахователна полица покрива отговорността на управлявалия МПС за причинените от него вреди. С оглед на изложеното следва да се приеме, че сключеният застрахователен договор "гражданска отговорност" за посочения товарен автомобил обвързва ответника по отношение отговорността на Д. Р. и ангажира отговорността на застрахователя по чл.429, ал.1 КЗ.

Също така съдът не споделя и другите възражения на ответното застрахователно дружество, че не следва да се ангажира неговата отговорност и не било налице основание за изплащане на застрахователно обезщетение на посочените по-горе основания.

Размера на имуществените вреди са установени от вещото лице и същите са в размер на 7783,00 лв., като до този размер иска е основателен, като над тази сума до предявения размер от 10264,80 лв. иска се явява неоснователен.

По отношение на акцесорните иски за лихви.

Уговарянето на лихва върху лихва е допустимо в отношенията между търговци –чл. 294, ал.2 ТЗ и в хипотезата на чл.143, ал.1, изр.2 ЗЗД и чл.507 ТЗ, какъвто е настоящия случай.

Ищцовото дружество претендира присъждането на законна лихва върху присъденото обезщетение (главницата), от датата на непозволеното увреждане - 08.10.2022 г. до завеждане на исковата молба- 23.03.2023 г. в размер на 476, 17 лв. и на мораторна лихва върху посочените по-горе суми от датата на исковата молба до окончателното изплащане. В тази насока следва да се отбележи, че в резултат на деликта възниква облигационно отношение въз основа, на което за деликвента се поражда задължението да обезщети увреденото лице за претърпените от него вреди (чл.45 ЗЗД). Задължението е парично и изискуемостта му настъпва на датата на увреждането (чл. 84, ал.3 ЗЗД), като при забава следва да се заплати и дължимата законна лихва (чл.86, ал.1 ЗЗД), предвид забавяне изпълнението на едно парично задължение. Т.е. пострадалият следва да получи парична сума покриваща реалния размер на нанесената му вреда и начислената върху нея законна лихва, в случай на

забава при изпълнението на задължението за обезвреда. При наличие на валидно сключен застрахователен договор е налице паралелно облигационно отношение между застраховател и деликвент, което дава възможност на пострадалия алтернативно да насочи претенцията си за обезщетение към застрахователя с предявяване на иск по чл. 432 КЗ .

В чл. 429, ал.3, изр.2 КЗ е въведено ограничение на дължимите лихви, които застрахователят заплаща в рамките на застрахователното обезщетение. Застрахователят заплаща само лихвите за забава, дължими от застрахования, които текат от момента на поранната от двете дати, а именно: датата на която застрахователят е уведомен за застрахователното събитие от застрахования на основании чл.430, ал.1, т.2 КЗ, или от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от увреденото лице или от датата на предявяване на застрахователната претенция от увредения.

В чл. 493, ал.1, т.5 КЗ по отношение на задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е предвидено, че застрахователят покрива отговорността на застрахования за лихвите по чл. 429, ал.2, т.3 КЗ , т.е при ограниченията на чл. 429, ал.3 КЗ- само в рамките на застрахователната сума и за периода от уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, респективно предявяване на претенция от увреденото лице.

Съгласно чл. 498 КЗ увреденото лице, което желае да бъде обезщетено е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ. След предявяване на претенцията за застрахователя е предвиден срок за произнасяне по чл. 496 КЗ , като произнасянето и неплащането в срок на застрахователно обезщетение води до изпадане на застрахователя в забава – чл. 497, ал.1 КЗ и съответно възможността увреденото лице да предяви иск срещу него в съда– чл. 498, ал.3 КЗ. Следователно при предявяване на пряк иск от увреденото лице на основание чл. 432, ал.1 КЗ по застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на дължимото застрахователно обезщетение от момента в който е изтекъл срока по чл. 497, ал.1 КЗ, тъй като вече забавата е негова, а не на деликвент. В този смисъл Решение № 128 от 04.02.2020 г. по т.д. № 2466/2018 г. на ВКС, I т.о. ТК.

В чл. 497, ал.1 КЗ е предвидено, че застрахователят дължи законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал.3 КЗ /т. 1/ или изтичането на 3месечния срок по чл. 496, ал.1 КЗ за произнасяне по извънсъдебната претенция, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал.3 КЗ /т. 2/.

В конкретния случай застрахователят е уведомен за застрахователното събитие на 20.01.2023 г., когато е получил писмената претенция на ищеца и документите, с които той е разполагал. Ответникът с писма от 25.01.2023 г. и 22.02.2023 г. е уведомил ищеца, че не било налице основание за изплащане на застрахователно обезщетение. В тази връзка следва да се отбележи, тримесечния срок по чл.496, ал.1 КЗ е изтекъл на 20.04.2023 г. С оглед на това на основание чл. 429, ал.2, т.2 и ал.3, вр. чл. 493, ал.1, т.5 КЗ, застрахователят следва да покрие спрямо ищеца отговорността на деликвента за дължимата лихва за забава от датата на предявяване на претенцията 20.01.2023 г. до датата на изтичане на срока по чл. 496, ал.1 КЗ - 20.04.2023 г., но с оглед на това, че същата е поискана до дата 23.03.2023 г. следва да се уважи до тази дата, като след тази дата застрахователят дължи законна лихва върху обезщетението за имуществени вреди, поради собствената си забава, съгл. чл. 497, ал.1, т.2 КЗ.

Ето защо искът за заплащане на лихва за забава върху главницата е основателен за периода 20.01.2023 г. – 22.03.2023 год. и за сумата от 201, 89 лв. лв./изчислена посредством онлайн калкулатор / и неоснователен за горницата до пълния предявен размер от 476, 17 лв.

По разноските :

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените разноски в размер на 1880, 81 лв. – заплатена държавна такса, депозити за вещи лица и адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковете.

На ответното дружество не следва да се присъждат разноски съразмерно с отхвърлената част от исковете с оглед на това, че такива не са поискани и не са представени доказателства за направени такива.

Мотивиран от горното, Ямболският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК ***, представлявано от В.В.И. и П. В. Д., в качеството им на изпълнителни директори, със съдебен адрес в гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, чрез адв. Т. П.- САК, да заплати на „Тоши Транс“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Ямбол, ул. „Кара Кольо“ бл.20, ет.5, ап.117, представлявано Т. Д. Д., в качеството му на управител, на основание чл.432 КЗ, вр. чл.45 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД **сумата от 7783, 00 лева** имуществени вреди от ПТП настъпило на *** г., **сумата от 201, 89 лв.** законна лихва за забава за периода от 20.01.2023 г. – 22.03.2023 год., **ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от 23.03.2023 г. до окончателното изплащане на сумата**, като претенцията за главница над сумата 7783, 00 лв. до предявения размер 10 264, 80 лв. и

лихва за забава над сумата 201, 89 лв. до пълния предявен размер от 476, 17 лв. и за периода *** г. – 19.01.2023 г., като неоснователни – **ОТХВЪРЛЯ.**

ОСЪЖДА „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК ***, да заплати на „Тоши Транс“ ЕООД, ЕИК ***, на основание чл.78,ал.1 ГПК направените по делото разноси пред настоящата инстанция в размер на 1880, 81 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Ямболския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____